

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Vagn Bro): Det kan ikke nægtes, at det er et meget sent Tidspunkt, hvorpaa denne Betænkning nu er fremlagt og Udvalgets Arbejde tilendebragt. Men jeg maa maaske have Lov til at gøre opmærksom paa, at Lovforslaget er fremsat den 27. September 1945, og naar vi om dette vigtige Emne dog har kunnet tilendebringe Arbejdet i Dag, den 1. Oktober, maa vi siges at have arbejdet med megen Hurtighed. Det havde været rart, om der havde været lidt mere Tid til at drøfte dette Problem.

Angaaende Kriteriet for dem, hvis Internering ikke kan anses for uforskyldt, hedder det bl. a. i Lovforslagets § 1: „...eller saafremt han har samarbejdet med eller udført Arbejde for Besættelsesmagten eller i dennes Interesse...“. Medens vi alle kan udtrykke vor Tilslutning til Ordene: „har samarbejdet med Besættelsesmagten“, mener vi ikke, det er det rette Kriterium: „eller udført Arbejde for Besættelsesmagten“, og derfor er der stillet et Ændringsforslag under Nr. 1, hvorefter disse sidste Ord slettes og i Stedet for indføjes Ordene: „eller med denne samarbejdende Personer eller Institutioner el. lign.“.

Hvad angaar Udtrykket i samme Paragraf: „...eller paa anden Maade har udvist nationalt uværdig Optreden“, mener Udvalget, at der i Tvivlstilfælde maa anlægges en lempelig Fortolkning for den paagældende, idet det jo ikke kan nægtes, at Udtrykket „en nationalt uværdig Optreden“ er et meget omfattende Begreb og for saa vidt et meget vagt Begreb.

Vi kommer saa til Spørgsmaalet Internering, og hvad der skal forstaas herved. Man kunde mene, at Interneringen begynder først i det Øjeblik, man, om jeg saa maa sige, sættes bag Laas og Slaa. Men paa dette Punkt er vi enige, ogsaa med den højtærede Justitsminister om, at Tidspunktet maa regnes lige fra det Øjeblik, de internerende sikrer sig den paagældende. Vi kan tænke os det Tilfælde, at en Person — saaledes som det skete paa det Tidspunkt — maaske bliver kørt rundt i Byen i en aaben Lastvogn og kommer op til Politikammeret eller hvor man nu havde Lokaler, og saa opdages det, at den paagældende ikke har gjort noget, og saa sendes han hjem. I det

Tilfælde kunde man maaske sige, at han aldrig har været interneret, for han har aldrig siddet bag Laas og Slaa. Men der er ingen Tvivl om, og det er, som sagt, hele Udvalget og den højtærede Minister enige om, at han maa være berettiget til den Oprejsning og Erstatning, som nævnes i Lovforslaget.

I Betænkningen udtaler Udvalget med Tilslutning af Ministeren, at med denne Lov berøves ingen af de internerede den Ret til Erstatning, de maatte have efter den almindelige Lovgivning. Jeg skal slet ikke indlade mig paa at kommentere dette; disse Ord staar her i Betænkningen og taler deres Sprog, og det er tydeligt og klart affattet.

Endelig er der at bemærke, at naar Afgørelse nu bliver truffet af Oprejsningsnævnet, saa foregaar det i og for sig i al Hemmelighed. Det bliver jo ikke saaledes, som man fra visse Sider havde ønsket, at det kommer til at foregaa ved Domstolene for Offentligheden. Det kan ogsaa i visse Tilfælde godt være, at Ikke-Offentlighed er en Fordel for visse Personer, at de maaske helst vil have det afgjort i mere Stilhed. Men i hvert Tilfælde maa det for de Personer, der faar en positiv Kendelse, som altsaa faar Oprejsning og Erstatning, være af Interesse, at det slaas offentlig fast, at de nu er, om jeg saa maa sige, blevet rensat. Og derfor bliver det nu saaledes, at Ministeren i sin Instruks til Oprejsningsnævnene paalægger disse at offentliggøre de Afgørelser, der meddeler Erstatning eller Oprejsning, i de stedlige Dagblade, saafremt den paagældende ønsker dette.

Angaaende Spørgsmaalet om selve Oprejsningsnævnene har der været ført adskillige Samtaler, idet man har drøftet, om det nu er den rette Form, der er valgt, med saadanne Oprejsningsnævn, om man ikke hellere skulde have benyttet Domstolene, og om Oprejsningsnævnene burde være anderledes sammensat. Man er da enedes om en Ændring til § 3, der siger, at det andet Medlem skal være en Person, der opfylder Betingelserne for at kunne beskikkes som Dommer. Det vil med andre Ord sige, at Oprejsningsnævnene kommer til at bestaa af 3 Medlemmer, som udnævnes af Justitsministeriet: en Dommer som Formand, et Medlem, der opfylder Betingelserne for at være Dommer, og endelig en blandt de beskikkede Forsvarere inden for Nævnets Omraade efter Indstilling af Sagførerraadet udpeget Sagfører.

Man har ment, at den i Forslagets § 4 fastsatte Frist, inden for hvilken man skal have henvendt sig til Oprejsningsnævnet,